

benhavn slet ikke noget Tilskud i Lighed med, hvad der paa Landet ydes af de fri Fattiggasser til arbejdsløse, og de fik det kun, fordi vi overfor deres agitatoriske Tale om, at der dog burde gøres noget i saa Henseende, gjorde dem opmærksom paa, at paa Landet yde vi indtil 50 Øre pr. Indbygger til de fri Fattiggasser, og spurgte dem: Hvad gøre I i København? I gøre slet intet. I 1903 kom de da med et Forslag om et Tilskud paa 50,000 Kr., c. 10 Øre pr. Indbygger. Ogsaa her har man draget Socialdemokraterne frem som Hjælpere af den arbejdende Klasse, men de gaa slet ikke foran, men komme traskende bagefter. Derfor synes jeg, det er for meget, naar de staa frem og sige: „Det er os Socialdemokrater, som skulle være Gennembyrdere for den arbejdende Klasse og føre Reformen for den igennem“, thi ved de virkelig store, gode Reformen, som ere blevne til Gavn for den arbejdende Klasse, er det os, som have maattet slæbe Socialdemokraterne med, ja endogsaa slaas med dem, og de have endogsaa stemt mod de allerbetydeligste Lovforslag.

Det ærede Medlem kom ogsaa ind paa at omtale Statens Tilskud til Huslodder, og det er jo den almindelige Anke, man hører fra den Side, at de ere for smaa, hvorved der vækkes Utilfredshed. Jeg har nu ikke mærket saa meget til denne Utilfredshed hos disse Mennesker, men kender tværtimod adskillige, der ere meget glade ved den Støtte, som ydes dem gennem billige Laan fra Statens Side. Det er jo imidlertid noget, vi godt vide, at Socialdemokraterne ville saa Misfornøjelse i disse Samfundsklasser, som de ville agitere op, men derved gøre de egentlig kun Livet mere surt for dem. Det var bedre, om man kunde vække mere Tilfredshed. Naar det ærede Medlem vilde have, at disse Huslodder skulde være en Del større, for at det kunde blive til mere Velsignelse, kunde man jo egentlig godt gaa med dertil, saafremt det kunde lade sig praktisere, men hvis de skulde være ret meget større, end de nu ere, maatte Tilskuddene dertil ogsaa blive meget betydelige, naar ret mange skulde komme i Betragtning. Men hvad værre er, er, at de mindre bemidlede da faa mere Besvær ved at tumle disse smaa Jordbrug, idet de faa for lidt Kapital til at sætte deri, for en lille Smule Kapital maa vi dog gaa ud fra, at der skal stikkes i. Alle Arbejdere Landet over kan man dog ikke tilskyde en saadan Kapital. Det var disse Par Bemærkninger, jeg vilde gøre overfor det ærede

Medlem, idet de Herrer altid slaa til Lyd for, at de staa alene i Arbejdet for den arbejdende Klasse, men jeg tror nok, at Arbejderne selv efterhaanden ville faa Øjnene op for, at disse Taler ere byggede paa Sand. Der er ikke fast Grund under dem og ikke nogen Paavisning af, hvorledes de i Fremtiden ville komme frem ad andre Veje, end vi ere gaaede hidtil, og det har jo ogsaa vist sig, at skønt Socialdemokraterne paa disse vigtige Punkter, jeg nu har omtalt, ere gaaede imod os, staa dog vort Land som et af de forreste med Hensyn til social Lovgivning.

Jeg skal dernæst gaa over til at omtale et Par Poster paa Finansloven. Der er under § 21 paa Kultusministeriets Budget opført en Forhøjelse af Bevillingen til et Kursus for Lærere og Lærerinder til videre Uddannelse i Sang og Musik, Orgelspil og Harmonilære. Denne Forhøjelse paa 5,000 Kr. vil jeg meget anbefale, skønt der allerede i Forvejen er givet et ret betydeligt Tilskud til Lærerhøjskolen derude. Det bliver jo mere og mere almindeligt, at der indføres Orgelspil i Kirkerne, og de unge Lærere staa da i nogen Forlegenhed overfor Ledelsen af Sangen og Orgelspillet i Kirkerne. At de faa en god Uddannelse i saa Henseende paa disse Kursus, vil meget højne Gudstjenesten, og det vil ikke alene komme Gudstjenesten til gode, men vil ogsaa faa Betydning for Lærernes Gerning i Skolerne og ligeledes for de driftige Lærere, som holde Aftenskole og Sangstævne med de unge. Det vil i mange Henseender faa Betydning for Sangens Udvikling ude i Landet, hvad vi jo alle anse for at være af Vigtighed. Jeg haaber derfor, at den af den højtærede Minister foreslaaede Forhøjelse maa blive vedtagen uden at blive beskaaren.

Der er paa § 19 paa Indenrigsministeriets Budget i Aar kommet en Bevilling frem til Skytteforeningerne. Den vil jeg ogsaa gerne kortelig anbefale, idet jeg ved, at det undertiden er noget trangt at faa disse Bevillinger gennem Rigsdagen. Det er gaaet hidtil med at faa Bevillingen igennem til Gymnastikken, men her foreslaas en forhøjet Bevilling paa i alt 14,000 Kr., 8,000 til Gymnastikken og 6,000 til Ammunition. Men ser man hen til, hvorledes Skytteforeningerne have udviklet sig ikke alene med Hensyn til Gymnastik, men ogsaa med Hensyn til Skydning, og hvorledes Medlemsantallet er blevet ved at gaa frem, og lægger man Mærke til, hvad der fra først af var bevilget Skytteforeningerne — det var i 1894, tror